

What next?! Stop the third tightening of Asylum Law!
Demonstration October 10 at 14:00, Willy-Brandt-Platz, Leipzig
(opposite Main Train Station west entrance)

On October 16th, a radically tightened Asylum Law is to be passed by the Parliament and Federal Council. First a summer of pogroms, of mass accommodation in gyms, of a selfmade governmental overload – and now the institutionalisation of these conditions!? Our question goes out to the parties SPD and the Green Party in particular: What needs to happen for you to stop agreeing?

The third tightening of the Asylum Law is a slap in the face of all those who are trying to escape from misery and danger. This summer, tens of thousands of people have exercised their right to freedom of movement, regardless of the barbed wire fences on European borders. All across the country, people have been welcoming the arriving people; they have been compensating the chaos in the “Erstaufnahmeeinrichtungen” (first reception centres), e.g. Ernst-Grube-Halle, HTWK-Halle, Messehalle 4; they have been supporting protests, e.g. the refugee protest camp in front of the Messe-area; they have helped to cross borders. The political parties - from the Green party to the CDU - have tried to profit from this solidarity movement. Angela Merkel and Sigmar Gabriel expressed: “Germany is presenting a picture we can be proud of.”

But no – we can *not* be proud of Germany. The quick support of volunteers is a reaction to a failure of the state we never had before. This failure is now being used to justify the following legislative plans:

- cancelling the means of subsistence for a large part of refugees (“Dublin-Cases”)
- instead of a government agency inside the country, the border police shall decide if the asylum procedure is going to be carried out in Germany
- comeback of the residence obligation („Residenzpflicht“) and non-cash social benefits
- extension of the obligatory time to live in first reception centres (“Erstaufnahmeeinrichtungen“) from three to six months
- people from so-called “safe countries of origin” can be retained for an indefinite period in first reception centres - close to the border in total isolation
- general ban on work and education i.e. for numerous people with a „Duldung“ (permission to remain until deported) or from “safe countries of origin”
- Kosovo, Montenegro and Albania shall be called “safe countries of origin”, although there is no protection by the state and anti-romaism (discrimination against roma)

What is this future law telling us? That the improvements we have won over years can be undone in just a second. That just because there are many refugees, a single person doesn't count as much as before. That neither government nor opposition understand the activism of countless supporters as a political mission. That the state is affirming the categories of “bad” and “good” refugees. And: That those who throw rocks and burn refugee houses get what they want in the end. Really?!

That's why we are calling out for the 10th of October: All the people who are fleeing, supporting, showing solidarity, helping people to cross borders or empathizing – join us on the streets against this law! Resistance is needed now! Now you are touching OUR borders!

A culture of Welcome means freedom of movement.

A culture of Welcome means a right to stay.

A culture of Welcome means NO to the law!

Latest information: [Initiativkreis menschenwürdig \(FB/Website\)](#)

در ادامه چه؟! دعوت به تظاهرات علیه سومین بار محدود ساختن قوانین پناهندگی

شنبه 10.10 ساعت 14:00, Willy-Brandy-Platz, Leipzig (روبروی ورودی غربی ایستگاه قطار)

روز 16 اکتبر قرار است که قوانین پناهندگی برای سومین بار در بوندس رات و بوندس تاگ باز هم محدودتر شوند. همه چیز از تابستانی همراه با قتل و کشتار پناهجویان شروع شد، و پس از اسکان اجباری پناهجویان در سالن های ورزشی و سیلو های ساختمانی، تحمیل بیش از حد خواست دولتمردان برای فشار بیشتر روی پناهجویان، اکنون نوبت نهادینه شدن شرایط تحمیلی است؟! سؤال ما، به خصوص از دو حزب SPD و سبزها این است که دقیقاً چه اتفاق دیگری باید بیفتد تا همراهی خود را با این موج و به خصوص شرکت در تصویب این قوانین متوقف کنید؟

محدود کردن قوانین پناهندگی برای سومین بار پیاپی، به واقع حکم نواختن سیلی سنگینی در گوش تمام مردمی که از بدبختی و مرگ فرار کرده اند را دارد. فقط در تابستان امسال ده ها هزار انسان با وجود سیم خاردارهای جدا کننده مرزهای اروپا، برای فرار از شرایط خود ریسک خطرات راه را به جان خریدند. در شهرهای مختلف آلمان نیز شمار زیادی از مردم به استقبال مسافران خسته و تازه وارد رفتند و تلاش کردند داوطلبانه خدمات خود را در شرایط آشفته و بی برنامه اقامتگاه های اولیه پذیرش پناهجویان (مثل Ernst-Grube-Halle, HTWK-Halle, Messehalle 4) برای کمک ارائه کنند، بسیاری سعی کردند از پناهجویان معترض به شرایط حمایت کنند (مانند Refugeecamp رویه روی Messe-area)، و عده ای نیز در تلاشند "خدمات مرزی" (رد کردن پناهجویان از مرز) انجام دهند. در این بین، از حزب سبزها گرفته تا CDU، تمام احزاب تنها سعی در بهربرداری و سوء استفاده از این "جنبش حمایت مردمی" برای مقاصد سیاسی حزب خود کرده اند. تا جاییکه آنکلا مرکل و زیگموند گابریل اظهار داشتند: "تصویری که آلمان از خود نشان می دهد مایه مباهات ماست."

اما نه، ما نمی توانیم به این آلمان افتخار کنیم. عمل کرد سریع و داوطلبانه مردم برای کمک در بی کفایتی و شکست دولت به واقع عملی بی مانند بود. این شکست در حال حاضر مبدأ تغییرات پیش رو قرار دارد:

- برداشتن امکان امرار معاش برای شمار بسیار زیادی از پناهجویان (موارد دابلین)
- حق تصمیم گیری شخصی پلیس مرزی در مورد واجد شرایط بودن پناهجویان برای دادن درخواست پناهندگی، به جای ادارات مسئول و مربوطه.
- دائر کردن مجدد قانون محدوده تردد (Residenzpflicht) و خدمات غیر نقدی (عدم پرداخت پول تو جیبی به پناهجویان)
- بیشتر کردن مدت زندگی در اقامتگاه های موقت پناهندگی از سه ماه به شش ماه.
- نگهداری شهروندان کشور های «امن» اعلام شده، به مدت نامحدود در اقامتگاه های موقت، و به صورت کاملاً قرنطینه شده و در محل هایی در نزدیکی مرز.
- منع گسترده در زمینه های کاری و تحصیلی. برای مثال افراد از کشورهای به اصطلاح امن اجازه حق تحصیل و اتخاذ شغل را از زمان ورود تا اخراج به هیچ روی نخواهند داشت.
- کوزوو، مونته نگرو و آلبانی قرار است به عنوان «کشورهای امن» اعلام شوند، بدون توجه به عدم توانایی دولت هایشان در ایجاد امنیت و بدون توجه به قتل و کشتار کولی ها (روما ها)

دستاورد قانون جدید چه خواهد بود؟ قانون جدید تنها به معنی از دست رفتن تمام تلاش ها در طول سالیان گذشته و بهبود های تدریجی صورت گرفته در شرایط پناهجویان به سادگی یک آب خوردن است! و تنها دلیل آن «خواست توده مردم» بیان می شود. متأسفانه دولتمردان به مانند گروه مخالف توانایی درک این حقیقت که تعداد بسیار بالای فعالان در ارائه خدمات به پناهجویان یک «عمل سیاسی» و یک «خواست» محسوب می شود را ندارند. دسته بندی پناهجویان به «واقعی» و «غیرواقعی» از طرف دولت نیز صرفاً عملی سیاسی و راستای اهداف آن به شمار می آید. و در نهایت نظر کسانی در مورد پناهجویان مورد توجه قرار می گیرد که به خود حق حمله های بی رحمانه به اقامتگاه های پناهجویان با سنگ و شیشه و آتش زدن آنان را می دهند.

از این رو، از تمام کسانی که خود متحمل سختی راه و رنج پناجویی شدند، از تمام کسانی که همبستگی خود با پناهندگان را از راه های مختلف نشان مثل کمک های داوطلبانه و رد کردن پناهجویان از مرز نشان داده اند، و یا با آنان همدردی کرده اند، می خواهیم که همراه با ما در مخالفت با قانون جدید پناهندگی به خیابان بیایند. ما به نهایت ظرفیت خود در تحمل شرایط تحمیلی به پناهجویان رسیده ایم و به خیابان آمدن در مخالفت با قانون جدید را راهی برای مخالفت و مقاومت در برابر آن می دانیم.

فرهنگ خوش آمد گویی یعنی، احترام گذاشتن به حق تردد آزادانه همه
فرهنگ خوش آمد گویی یعنی، حق ماندن برای همه
فرهنگ خوش آمد گویی یعنی، نه به تغییر قانون پناهندگی

آخرین خبرها: [Initiativkreis menschen.würdig \(FB/Webseite\)](https://www.initiativkreis-menschen-wuerdig.de/)